

Ο Μητροπολίτης Κερκύρας στη Θεσσαλονίκη

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Κερκύρας κ. Νεκτάριος μετέβη στη Θεσσαλονίκη συνοδεύοντας το Ιερό Λείψανο της αγίας δεξιάς χείρας του Αγίου Σπυρίδωνος Επισκόπου Τριμυθούντος, μετά από ευγενή πρόσκληση του Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ. Φιλοθέου.

Το Ιερό Λείψανο παρέδωσε εις χείρας του Αγίου Θεσσαλονίκης ο Σεβ. Κερκύρας, στον Ιερό Ναό Αγίου Σπυρίδωνος Τριανδρίας προκειμένου να το ασπαστούν και να ενισχυθούν πνευματικά οι πιστοί της ενορίας. Με την ευκαιρία αυτή, ο Σεβ. Μητροπολίτης Κερκύρας κ. Νεκτάριος, λειτούργησε και ομίλησε τη Β' Κυριακή του Λουκά στον ως άνω Ιερό Ναό.

Στην ομιλία που απεύθυνε ο Σεβ. κατά τη Θεία Λειτουργία, όπου πλήθος λαού παρίστατο μετά πολλών εκπροσώπων των αρχών του τόπου, έλαβε αφορμή από το

αποστολικό ανάγνωσμα και συγκεκριμένα από τη Β' προς Κορινθίους Επιστολή του Αποστόλου Παύλου: «ουχ ότι κυριεύομεν υμών της πίστεως αλλά συνεργοί εσμέν της χαράς υμών».

Ο Απόστολος Παύλος με τις αποστολικές του περιοδείες, δημιούργησε και θεμελίωσε πολλές Εκκλησίες εν οίς και την εκκλησία της Κορίνθου. Στη συνέχεια, εφρόντιζε ώστε όλα τα μέλη των Εκκλησιών να διατηρούν την ενότητα της πίστεως και να είναι ενωμένα αναμεταξύ τους. Στην Κόρινθο παρατηρήθηκε ένα σκάνδαλο. Αυτό ήταν η εισχώρηση ψευδάδελφων και ψευδαπόστολων. Ως αποτέλεσμα, οι πιστοί της Κορίνθου διαιρούνταν και προσανατολίζονταν στα πρόσωπα των αιρετιζόντων και ψευδοποιμένων.

Ο Απόστολος Παύλος έγραψε αυτή του την επιστολή διότι ήθελε να τους εξηγήσει ότι ο ίδιος έχει πατρική αγάπη προς όλα τα μέλη της εκκλησίας και δεν οδήγησε κανέναν προς τη λατρεία του προσώπου του. Για αυτό τους λέγει ότι δεν είναι ο εξουσιαστής και ο κυρίαρχος της πίστεως, την οποία ο ίδιος τους εμφύτευσε και τους οδήγησε στην αλήθεια του Χριστού και της ελευθερίας από την αμαρτία. Μάλιστα, τους ψέγει, διότι οι ίδιοι με την στάση τους συνιστούν ενοχή καθώς προσανατολίζονται στα πρόσωπα των ψευδαδέλφων και όχι στο πρόσωπο του Κυρίου μας. Ακόμη δε, ονομάζει όλους εκείνους οι οποίοι έχουν και την ευθύνη του φατριασμού στην Εκκλησία της Κορίνθου «εξουσιαστές και δόλιους εργάτες».

Είναι γεγονός πως όταν τα εκκλησιαστικά κριτήρια των πιστών ατονήσουν ή αδρανήσουν, τότε αποδυναμώνονται οι γνήσιοι ποιμένες και επικρατούν οι κίβδηλοι. Ακόμη και στην εποχή μας, δεν παύουν οι ομάδες και οι φατρίες μέσα στην εκκλησία του Χριστού μας που δεν οικοδομούν, αντίθετα, καταχρώνται την ευσέβεια των πιστών. Κυρίως όμως, είναι το διαδίκτυο το οποίο κάνει πολύ μεγάλη ζημία προς αυτήν την κατεύθυνση. Αυτό συμβαίνει όταν οι άνθρωποι εμπιστεύονται περισσότερο την πνευματική τους οικοδομή μέσα από την πληροφορία και όχι μέσα από τη γνήσια ορθόδοξη χριστιανική διδασκαλία.

Ο Κύριος της πίστεώς μας δεν είναι ούτε οι διδάσκαλοι, ούτε οι ποιμένες, αλλά είναι ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός. Εμείς είμαστε απλώς συνεργοί της πίστεως των πιστών και όχι εξουσιαστές. Πατέρες και όχι κυρίαρχοι, αλλά οδηγοί εις Χριστόν. Διότι, κατά τον Απόστολο Παύλο, ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός είναι «ο ενεργών εν ημίν» και «το θέλειν και το ενεργείν». Η πίστη στην οποία οδηγούμε τους ανθρώπους, δεν είναι μια αόριστη και συναισθηματική κατάσταση, αλλά είναι σχέση ζωής του πιστεύοντος με τον πιστευόμενον. Εκείνος ο οποίος εμπιστεύεται τον Κύριον, παραδίδει ολόκληρη τη ζωή σε Εκείνον. Όπως ακριβώς συμβαίνει με ένα μικρό παιδί που εμπιστεύεται απόλυτα τη μητέρα του και δεν εμπιστεύεται κανέναν άλλον.

Τέλος, ο Απόστολος Παύλος λέγει για τους αληθινούς ποιμένες και πατέρες ότι δεν είμαστε παρά «οι διάκονοι δι' ων επιστεύσατε εις τον Κύριον Ιησούν Χριστόν». Επομένως, ένας αληθινός επίσκοπος, ένας αληθινός πνευματικός πατέρας και διδάσκαλος δεν είναι ο εξουσιαστής των πιστών αλλά είναι εκείνος ο οποίος συμπονάει και συμπορεύεται το δρόμο της ελευθερίας των πιστών από την παγίδα της δουλείας.

Τελικά, γίνεται συνεργός στη χαρά της πίστεως, της αλήθειας και της αγάπης των πιστών. Αυτοί είναι οι γνήσιοι ποιμένες αλλά και η γνήσια σχέση ποιμνίου και γνησίου πνευματικού πατέρα ο οποίος οδηγεί το ποίμνιό του στη σωτηρία. Αυτή η σχέση του αληθινού ποιμένος ήταν και του Αγίου Σπυρίδωνος όταν ήταν επίσκοπος στην Τριμυθούντα με το ποίμνιό του. Μετά την κοίμησή του, ο Άγιος συνεχίζει να έχει ακριβώς αυτήν τη σχέση με όλο το ορθόδοξο πλήρωμα της Εκκλησίας μας.

